

පැරණි සිංහල කවි කිවිඳියන්ගේ අත් අකුරු ඇති එකම පුරාවිද්‍යා බිම

ඔවුන්ගේ අත් නිශාස්සී ඔවුන්ට අභිමත නොවූ අක්ෂර රූප හට ගෙන ඇත. පුද්ගලයන්ගේ විශේෂ ගති ද මෙහි දී සැලකිල්ලට ගත යුතුය. සුවිශේෂ පුද්ගලයෙකුගේ අත් අකුරුවලට හුරුවන ලෙසින් ම බොහෝ විට සුවිශේෂ කුරුටු ලිපියක සුවිශේෂතාද හුරුවිය යුතු වේ.

දෛනිකව භාවිතයේ පවත්නා බසකින් හා අක්ෂර මාලාවකින් වුවද නොසැලකිල්ලෙන් ලියූ අත්ලිපියක් කියැවීම ඇතැම් අවස්ථාවන්හි කෙතරම් දුෂ්කරවත්තේදැයි සිතන කල දහස් වසකට පෙර වූ අක්ෂර මාලාවකින් හා භාෂාවකින් ලියැවුණු දේ කියවන විට නොසැලකිලිමත් ලිවීම නිසා මතු විය බැකි දුෂ්කරතා කෙබඳු දැයි වටහා ගැනීම ලෙහෙසි වෙයි. කෙබඳු ආයාසයකින් මෙම කුරුටු ගී (සීගිරි කුරුටු ගී පි. 13-14) ආචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන පඨිවරයා විසින් කියවන ලද්දේ ද යන්න මැනවින් පැහැදිලි වෙයි. විශේෂයෙන්ම ශිලාලේඛනවල ඇති අක්ෂරවලට වඩා ඉතාමත් අපහසුවත්තේ කෙසේද යන්න තවදුරටත් ආචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන මහතා සඳහන් කරන්නේ මෙසේ ය. "මේ කාලයේ ශිලි ලිපිවල භාෂාව මේ ලිපි ව්‍යාකෘත කිරීමේදී පිහිට වන නමුදු මේ කුරුටු ලිපිවල භාෂාවෙන් වෙනස් ස්වභාවයක් ගනී. ගල්වල ලියා තිබෙන සත්තස් නෛතික ලේඛන වේ....."

එකම තේමාව යටතේ ලියන ලද ගී වල ඇතැම් පොදු අදහස් අපේක්ෂා කළ හැකි නමුදු විවිධ පුද්ගලයන් විසින් ලියන ලද හෙයින් මේ ලිපි එකිනෙකට අසම්බන්ධය.

එසේ හෙයින් තනි ලිපියක වින්තන දමයෙන් එය විස්තර කිරීම සඳහා සැපයෙන පිටිවහල මේ ලේඛනවලින් නොසැපයේ."

(සීගිරි කුරුටු ගී පි. 14)

අවුරුදු දෙදහස් පන්සියකට අධික කාලයක් ලේඛනගත ඉතිහාසයක් අපේ රට සම්බන්ධයෙන් පවතී. මහාවංසයෙන් ඇරඹුණු ඒ ඉතිහාසයෙහි ආරම්භයේ සිටම සිංහල ජාතිය පිලිබඳ තොරතුරු කථාව කියැවෙයි. මේ නිසා නොයෙක් ජාතීන්ගේ විවිධ සම්බන්ධතා කොතෙකුත් තිබුණත් මේ රටේ සිංහල ජාතියේ මූලික අසීතිය සිංහල වර්ගයාගෙන් ඇත් කරනු බැරිය.

ජාතියේ තරමටම සිංහල භාෂාවේ පැරණිකම ද ගමන්කර විය හැකියි. එහෙත් සාහිත්‍යයක් තැනී තැන භාෂාවක් නොපවතී යන ධර්මතාව අනුව සිංහලයන්ගේ ආරම්භයේ සිට සියවස් තුනක් පමණ කාලයක් ඉක්මී යන තුරු සිංහල භාෂාවන් එහි සාහිත්‍ය පිලිබඳ පැහැදිලි අවබෝධයක් ලබා ගත නොහැකිය.

ජාතිය මෙන් ම භාෂාවන්කැපී පෙනෙන්නට පටන් ගැනුණේ බුදුසමයේ ආලෝකයත් සමග මිහිඳු දූත පිරිසේ සම්ප්‍රාප්තියෙන් පසුවයි. එතෙක් මේ රටේ කවුරුත් කෙසේ වාසය කලත් වර්තමාන සිංහල ජාතියේ සමාරම්භය නම් මිහිඳු මහ රහතන්වහන්සේගේ වැඩමවීමෙන් පසුව ඇති වූ බව අපේ විශ්වාසයයි. මිහිඳු මහරහතන්වහන්සේ ඇති කළ සිංහල හික්ෂු පරපුර ජාතියත් භාෂාවත් ආගමත් රටත් පරපුරෙන් පරපුරට සංවර්ධනය කරවාලූ පිණිසයි. එද සිට මෙද දක්වා ඇති දීර්ඝ-කාලය තුළ ජාතිය නිසා වැඩි ආ සාහිත්‍යය සිංහල හික්ෂුත්වහන්සේ මුල්වීමෙන් ගොඩනැගුණි.

(සිංහල සාහිත්‍ය වංශය මහාචාර්ය ජී.බී. සත්තස්ගල පෙරවදන)

අප රටේ පැරණි සිංහල සාහිත්‍ය වංශය පිලිබඳ විමසා බැලීමේදී ඉහතින් සඳහන් කළ පරිදි බුද්ධාගමේ ආභාසය තිබූවම ලැබී ඇති බව කිවයුතුය. සාහිත්‍යයට පමණක් නොව කලා ශිල්ප, සිරිත්

විරිත්, ගෘහනිර්මාණ හා කෘෂි-කාර්මික ජීවන රටාව ආදී සමාජයේ ජනතාවගේ සියළුම කාර්යයන් සමග සෙවනැල්ලක් සේ බෞද්ධ සංස්කෘතිය සම්බන්ධ වී තිබූ ආභාසය ලබා ඇත.

අප රටේ දැන් ඉතිරි වී ඇති සියවස් ලකර මුවදෙවිදවන හා සසඳවන වැනි ගී කාව්‍යයලින් පවා පැහැදිලි වන්නේ ජාතක කතා එකල කවීන්ට වස්තු විෂය තෝරා ගැනීමේ දී කෙතරම් බලපෑමක් කර ඇත් ද යන්නයි. මෙම ආගමික ස්වරූපයෙන් තොර වූ කාව්‍ය නිර්මාණ රැසක් ම එක්තැනකින් අමුතූම ආකාරයෙන් ග්‍රන්ථයකට ඇතුළත් නොකර පැරණි ස්වරූපයන්ට දැකගත හැකි අවස්ථාවක් සීගිරි කුරුටු ගී මවලින් ඉදිරිපත් කෙරේ. ක්‍රිස්තු වර්ෂ අට, නවය, දහය යන සියවස්වල අප රටේ සිටි සිංහල ජනතාවගෙන් සියගණනකට අධික සංඛ්‍යාවකගේ කවීන්වය ඔවුන්ගේම අත් අකුරින් ලියූ අවස්ථාවක් මෙතෙක් ලංකාවේ වෙනත් තැනකින් හොයාගත නොහැකිය. ඒ නිසා ද සීගිරි ගී වල සුවිශේෂ වැදගත්කමක ඇති බව අප මෙහිදී අවධාරණය කළ යුතුව ඇත.

ඊට අමතරව ආගමින් බැහැරව ලෞකික විෂයයන් වූ සීගිරි ලාලනියන් හා එම පරිසරය වර්ණනා කෙරෙන ගෘහගාරාත්මක කාව්‍යවලියක් ද මෙම සීගිරි කැටපත් පවුරේ ඇති ගී සමූච්චයෙන් ප්‍රකාශිතය.

මෙය සිංහල සාහිත්‍ය වංශය පිලිබඳ විමසා බලන විට අප රටේ ක්‍රි. ව. 8, 9 සියවස්වල පැවති සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථවල ඇති අඩුපාඩුව සපුරාලීමක් ද මෙම සීගිරි ගීවලින් සිදුවන තවත් මෙහෙයක් සේ සඳහන් කළ යුතුව ඇත.

කැටපත් පවුර

සීගිරි ගී ලියා තිබෙන්නේ සීගිරියේ කැටපත් පවුරෙහිය. මෙය Mirror Wall (මිරර් වෝල්) යනුවෙන් ද නම් කර ඇත. කැටබිත,

කැටපත්පවුර ආදී නාමයන් මේ සඳහා ව්‍යවහාර වේ.

මෙම කැටපත් පවුර පිලිබඳ මහාචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන මහතා සීගිරි කුරුටු ගී (SIGIRI GRAFFITI) ග්‍රන්ථයේ පළමුවැනි කොටසේ මෙසේ සඳහන් කරයි.

බටහිර පෙදෙසේ පියමග බොහෝ දුරට රඳපවතින්නේ පර්වත බිත්තියේ අවතලය තුළ ය. අවතලාකාර පර්වත මුණතෙහි පහත කොටසෙහි ලිස්සන කපා ඒවායෙහි ගඩොල් අල්ලා තිබිණි. මේ ගඩොලු ඇල්ලීම මුහුණතෙහි කැපු කටාරම් මාර්ගයෙන් පර්වතයට බද්ධ කළ තවත් ගඩොල් වැඩවලට අත්තිවාරම් විය. පවුරකට අඩි 7ක් පමණ වූ පළල ලැබීම සඳහා ප්‍රමාණවත් වන තරම් උසක් තෙක් මේ ගොඩනැගිලි ක්‍රමය ව්‍යාප්ත කොට ඇත. පවු මාවතේ බිමට මට්ටම් කළ හුණුගල් පවුරු අල්ලා ඇත. අඩි 9 අඟල් 6 ක් පමණ උස් වන පවුරක් බිත්තියේ ගැට්ට නතා ඇත්තේ ඒ පවු මාවතේ සිටින්නන්ට ආරක්ෂාව පිලිබඳ ගැඹුමක් ඇති වන පරිදි ය.

බිත්තියේ මුදුන අලංකාර කළ බිත්ති ශීර්ෂයකින් සරසා ඇත. එහි රේඛා කෙලින් නොව ඊට පිටුපසින් තිබෙන පර්ණනයේ රළු පිට මාසීම සමග බඳුඩ වන පරිදි වක්‍රව ගමන් කරයි.

පවු මගෙහි බිත්තියේ ඇතුළත ද පිටත ද හුණු බදුමයකින් පිරියම් කර ඇත. එහි ඇතුල් මුණත කෙතරම් ඔප දමා තිබුණේ ද යත් ගනවර්ෂ පසොලසකට පසු අද දින පවා කෙතෙකුට තම තම පිලිබිඹුව පෙනේ. මේ හේතුව නිසා මතු දැක්වෙන පරිදි යටත් පිරිසෙයින් දහස් වසක් තිස්සේ එය හඳුන්වනු ලැබ තිබෙන්නේ කැටපත් පවුර යන සිංහල නාමයෙනි. පිටත සිට බැලූ කල දිස් වන පරිදි පවුර මාවතේ පාදම් රේඛාවෙහි අඛණ්ඩ උඩුහුරු බැවුමක් ඇත. එහෙත් මහමග සමතලාය. එහි තැග්ම සකස් කර ඇත්තේ උචිත අන්තරයන්හි පිහිටු වූ විවිධ උස ප්‍රමාණයන්ගෙන් යුතු පියගැට පෙළවල් මගිනි.

සීගිරි කුරුටු ගී - පි. 7 පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව 2000 - පරිවර්තනය මහාචාර්ය සුවර්ණ ගම්ලත්)

සීගිරි කැටපත් පවුර එද කාශ්‍යප යුගයේදී අපේ ඒ පැරණි සිංහල ගෘහනිර්මාණ ශිල්පීන් පෙදරේරුවන් විසින් මෙසේ සැදුවේ තැන්තම අපට පැරණි සිංහල සාහිත්‍යයේ ඒ අඩු පාඩුව මකා ගැනීමට කිසිදු මගක් තැනිවේ. මහාචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන මහතා විසින්ම ලියන ලද ඔහුගේ අවසාන ග්‍රන්ථය වූ සිංහලයෝ තමැති පොතෙහි මේ පිළිබඳව මෙසේ සඳහන් වේ. (ඔහු විසින් ලියන ලද භාෂා ශෛලිය අනුවම මෙහි එය ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.)

ගල් බැවුම දිගේ යන පාර ගැටවේ ආරක්ෂාවට පවුරක් බැඳල තිබුණා. ඒ පවුර හුගක් දුරට තවමත් ඉතිරිවෙලා තියෙනව. ගබොල්

බැඳපු ඒ පවුරේ ගාපු හුණු බදම කොසිතරමට ඔපේට මට්ටම් කරල තිබුණ ද කියනව තම අවුරුදු 1500 පස්සේ තවමත් ඒ බදමෙන් කන්තාඩියකින්වගෙ යමෙකුට තමන්ගෙ පිළිබිඹුව දකින්න පුලුවනි.

මේ නිසා ඒ පවුරට පුරාණ කාලේ දී කැටපත් පවුරෙහි කිව්වා. තවමත් ඒ තම එහෙම ම භාවිතා වෙනව. ගලේ බටහිර පැත්තේ මුදුනෙ හිටත් අඩි හැටක් පමණ පහතින් දිගට කපාපු කවාරයටත් ආලින්දයටත් අතර සුදු බදම ගාලා ඒ මතුපිට තැනින් තැන දිවසරන්ගේ රූ තනි තනිව තැන්තම දෙන්න දෙන්නා වළාකුළු වලින් තහන ආකාරයට ඇඳල තිබුණ.අට වැනි තට වැනි සතකවල දී සීගිරි බලන්න ගිය අය ලියල තියෙන මේ ගීවල මහනෙල්වනුත් ඇරෙද් දී රත්වනුත් පන්සියයක සිතියම් තිබුණු බව සඳහනි.

(සිංහලයෝ පි. 28)

සීගිරි කැටපත් පවුර වසර එක්දහස් පන්සියයකට වඩා වැඩි කාලයක් මෙසේ නිරූපණව පැවතීම සැබැවින් ම සිංහලයින්ගේ වාසනා මගිමයක් පමණක් නොව මේ සිංහල වර්ගයාගේ සාක්ෂරතා ඥානයත් රසඥතාවයත් කාව්‍යමය ප්‍රතිභාවයත් ලොවට හෙළි කරන ප්‍රතිබිම්බයක් සේ සඳහන් කළ යුතුව ඇත.

එසේ වසර එක්දහස් පන්සියයකට අධික කාලයක් තිස්සේ පරසතූරු ආක්‍රමණවලින් හා මෙය රැකීමට යැයි පැමිණෙන මිතුරු සංක්‍රමණවලින් ද රැකගත් මේ අමුල ජාතික වස්තුව වූ සීගිරිය රැක ගැනීම කිසියම් රාජ්‍ය ආයතනයක හෝ දෙකක කාර්යයක් පමණක් නොව මෙයින් සිංහල පැරණි ශිෂ්ටාචාරයේ පැතිකඩක් මතු කරන නිසා එය රැක ගැනීම සෑම ශ්‍රී ලාංකිකයෙකුගේම යුතුකමකි.

සීගිරි ගී ඇගයුම

අනුරාධපුර සාහිත්‍ය යුගයට අයත්වන සීගිරි ගී සෙනරත් පරණවිතාන මහතා පිටපත් කළේ තැන්තම අදත් එම ගී කැටපත් පවුරට ම සීමාවන්තට තිබුණි. පුරාවිද්‍යා කොමසාරිස් තනතුර වැනි කාර්යබහුල වූ තනතුරක් බැලවීමේහිලා ඔහුගේ මෙම කාර්යය ද පොහොසත් වූ බව සඳහන් කළ යුතුව ඇත. මෙම සීගිරි ගී පිළිබඳව මහාචාර්ය ඒ.වී. සුරේච්චි මහතා මෙසේ සඳහන් කරයි.

එද සීගිරි ගීය බොහෝ දෙනෙකුගේ සිත් ඇදී ගියේ කැටපත් පවුරට ඉහළින් පෙනුණ කාන්තා සිතුවම් වෙනස.

ඒ කාන්තාවන්ගේ සුන්දරත්වය දැකීමෙන් තමන් තුළ ඇති වූ කාව්‍යමය හැඟීම් පැවසීමට බොහෝ අය කටි ලියූහ.

ගී සියයක් පිටපත් කිරීමට සිතා සීගිරි කුරුටු ගී පිටපත් කළ හැටි

ආචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන මහතාගේ හදු යොවන කාලය සීගිරි කුරුටු ගී පිටපත් කිරීම සඳහා යෙදවූ බැව් ඉතා ප්‍රකට කරුණකි. සංයමයක් හා ඉවසීමක් ද නොමැතිව මෙම සීගිරි කුරුටු ගී පිටපත් කිරීමේ කාර්යයයෙහි නියැලීමට නොහැකිය. එම ශික්ෂණයක් සමගම භාෂාන්තර දැනුම හා සාහිත්‍ය රසෝදීපනය පිළිබඳ පරිචය තැනැත්තෙකුට කළ හැක්කේ අක්ෂර රූප පිටපත් කිරීම පමණකි.

සැබැවින් ම පරණවිතාන මහතා ද සීගිරි කැටපත් පවුරේ එද සීගිරි ගී ලියූ එක් කවියෙක්වූයේ යැයි අපගේ විශ්වාසයයි. සංසාරගත පුරුද්ද අනුවම ඔහු විසින් මේ සීගිරි කුරුටු ගී කියැවීමට දෛවය විසින් ඉඩකඩ සලසා දුන්නේ යැයි අපට සිතූණු සිතුවිල්ලකි.

සීගිරි කුරුටු ගී පිටපත්කිරීම පිළිබඳව සඳහන් කරන පරණවිතාන මහතා සීගිරි කුරුටු ගී පොත් දෙක ලිවීමට ප්‍රථමයෙන් ඒවා ඊට පෙර පළ කරන ලද අවස්ථාව මෙසේ සනිටුහන් කරයි.

මේ කුරුටු ගී ලිපි අධ්‍යයනය කිරීම ඇරඹූ ප්‍රථම අදියරේ දී මේ පැරණි ගී වලින් සියයක් පමණක් කියැවීමෙහිලා සමත් වූනේ තම එය මගේ අමන්දතත්දයට හේතුවන්නේය. එම අදහස මුදුන්පත් කරගැනීම පිණිස මට වසර ගණනකට වැඩි කාලයක් ගත විය. එහෙත් ඊට පසුවත් මට මා සකස් කළ ගී පොළවල් ගැන සපුරා සතුවට පත්නොවීම්. ඒ වන විට මට මේ කුරුටු ලිපිවල අකුරු ප්‍රශ්ණ වූ අතර සාමාන්‍ය

යෙන් ඒවායේ බස ද හුරු විය. 1937 වන විට මාගේ අධ්‍යයන ප්‍රතිඵලවලින් කොටසක් විද්වතුන්ගේ සලකා බැලීම සඳහා මුද්‍රණයෙන් පළ කිරීමට තරම් මට විශ්වාසය ජනිත වී තිබිණ. එහෙයින් මම Annual Bibliography of the Kern Institute of Leiden for 1937 යන කෘතියෙහි ප්‍රස්තාවනාවට කුරුටු ලිපි ගැන කෙටි සටහනක් (පිටු 34-37) ද Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society යන කෘතියට (Vol. xxxiv පිටු 309-49) ඊටත් වඩා දිගු ලිපියක් ද ලිවීම්. මේ ප්‍රකාශන කිසියම් උද්යෝගයක් දැල් වූ තමුදු කිසිම ලාංකික විද්වතෙකු මේ කුරුටු ලිපි කියැවීමෙහි හා අධ්‍යයනයෙහි නිරත කරවීමට තරම් උත්තේජනයක් උත්පාදනය නොකළේය. මෙහි දෙවනුව සඳහන් කළ රාජකීය ආසියාතික සමිතියේ ලංකා ශාඛාවේ සභාචාර්ය ලියු ලිපියෙහි මේ කුරුටු ගී අතරින් 41 ක නාවකාලිකයැයි පිළිගත් පෙළවල් ඇතුළත් කරන ලදී. මේ ඇතැම් පෙළවල් අසතුටුදයක බව ඔප්පු වී ඇති බැවින් මේ කෘතියේ දී (සීගිරි කුරුටු ගී පොතේ) සංශෝධනය කොට ඇත. එහෙත් කුරුටු ලිපි තිබුණු අධ්‍යයනයකට ලක් කිරීමෙන් පසුව පවා මේ ලිපිවලින් මෙතරම් සංඛ්‍යාවක් තවමත් නිරවද්‍ය සේ සැලකීමට හැකිවීම සතුවට කරුණකි. එකී ලිපිය ලියන කාලයෙහි මගේ ප්‍රාර්ථනාව වූයේ මේ මධ්‍යකාලීන ගී අතරින් දෙසියයක් කියැවීමට මට හැකිවේවායි යන්නයි. එහෙත් ලිපිය පළකිරීමට

පෙරතුව ම මම ඒවායින් 350 කට වැඩි ගණනක් කියැවීමට සමත්වීම්. කියවන ලද කුරුටු ගී සංඛ්‍යාව අනුක්‍රමයෙන් වැඩි විය. තවකියැවීම් කලින් කාවකාලිකව කියවන ලද ඒවායේ පෙළවල් සංශෝධනය කිරීමට ඉවහල් විය. තව කියැවීමට සෑක ඇති ස්ථාන නිරවුල් කළ අතර සම්පූර්ණයෙන් රැකී තැනී ගීවල හිස් තැන් පුරවන ආකාරය ද සුවතස කළේය. අවසානයේ දී ගී 708 න් සමන්විත කුරුටු ලිපි 685 ක් කියවනු ලැබ ඇත. පළමුව සියයක් කියැවීමට කළ අපේක්ෂාව දැන් සන්සියයක් බවට පත් විය.

(සීගිරි කුරුටු ගී පි. 15-16)

තවත් සීගිරි කවියෙක් ලෙසින් මහාචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන මහතා හඳුන්වාදීම එකලට පමණක් නොව මෙකලට ද ඔහුගේ නිර්මාණාත්මක කවිත්වය පිළිබඳ ඉදිරිපත් කර ඇති බොහෝ ලිපි ලේඛන මගින් ද සනාථ වෙයි. ඔහු විසින් ගී හා කථා ප්‍රබන්ධ කළේ තැනිමුත් ඔහු විසින් ලියන ලද ශාස්ත්‍රීය ලිපි ලේඛනවල පමණක් නොව කතාබහේදී පවා එම නිර්මාණශීලී භාවය කැපී පෙනුණ බව මෙහි දී සඳහන් කළයුතුව ඇත. ඔහු ඇතැම්විට පුරාවිද්‍යාව ආශ්‍රිත වූ මේ ක්ෂේත්‍රයට මුල් කාලයේ දීම අවනිර්ණ හුවුයේ තම කුමාරතුංග මුනිදස වැනි මහා කවියෙකු වෙතවාට කිසිදු සැකයක් තැන. එසේ වුවද මහාචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන මහතා පුරාවිද්‍යා ඉතිහාස හා භාෂා ශාස්ත්‍ර පිළිබඳ 'විද්වතෙක්' මෙන්ම මහා කවියෙක් ලෙසින් ද හැඳින්වීමේ වරදක් ඇත්ද?

ඇතැම් අය ඒ කනුත්කෙරෙහි පෙම් සිත් උපදවා ඔවුන් පොළඹවා ගැනීමට කටයුතු ලියූහ. ඔවුන්ගෙන් ප්‍රතිචාරයක් නොලත් කල ඒ පෙම්වතුන් ඔවුන්ට බැණවැදුණේය. නොයෙක් කතා පබැඳි ලියූහ.

අපේක්ෂා කළ හැකි පරිදිම බොහෝ දෙනා සිතුවේ ඒ රුවලින් දැක්වෙන්නේ කාශ්‍යප නරපතියාගේ බිසෝවරුන් බව ය. ඊට වෙනස් අදහස් ද තැන්තේ නොවේ.

තිරිඳු මෙලෙසින් වැසියෝවිපත් බැතැ මුල් මුලති මකුට්පමෙගල් පිය සලගින් හෙත්-තයුත් වැන්නට (සීගිරි ගී 18)

(රජතුමා මළ හෙයින් ගෝකයට පත්ව මුළු මුළුවල කතා කරමින් සිටි අය ගලින් වැටෙන ආකාරයක් ගෙන සිටියේ වී තමුත් මේ පර්වතය කවර හෙයින් ඇයට ප්‍රියමනාපද)

සිහින්ද පැහැබර රනත් නිලුපුල් මලක් ඉසුලු වෙයන්ද් ගී රත්වනක් ගතමත මස් එකකින් තෙරස් (සීගිරි ගී 13)

කඳු බෑවුමෙහි සිටින සිහින්ද පැහැබර රතු අතින් නිල්පුලක් ගත් රත්වත් තැනැත්තියක් මගේ සිත එකියකගෙන් පැහැර ගන්නා ය.

සීගිරි බිතුසිතුවම්වල නිල්වත් හා රත්වත් ලලනාවන්ගේ රු සිත්තමි කර ඇත. මේවා පිළිබඳව ලියැවුණ ඉතා ප්‍රකට ගීයක් මෙසේය.

කොමුල් අමඩි ලෙඩි ලින සී එබොන්ද මියුර් යහ බැසී එකපල් දලවත් දිගැසී මනපල්වයි සිත් නොමුසී (103 ගීය)

ඇය පෙන්වූ කෝමල සිතාව කොමඩු ගෙඩියක ඇට පෙළ සේය. ප්‍රිය වචන එහි මදය වෙන් මියුරුය. දිගු ඇස් එහි පිට පොත්ත මෙන් දෙකෙළවර දෙසට සිහින්වී ඇත්තේය. ඇය මගේ සිත දල්වයි. මගේ සිත ඇය කෙරෙත් නොමිඳේ.

සීගිරි ලාලනියකගේ රුසිරියෙන් මනමත් වූ රචකයා වියළි කලාපයේ බහුලව දක්නට ලැබෙන කොමඩු ගෙඩියක් ඇසුරින් එම සීගිරි ලාලනියගේ රුසිරු වර්ණනා කර ඇත්තේ ඉතා වමන්කාර ලෙසිනි.

සිරිඳු ඇත්තේ නම් කවියෙකුසීගිරි කැටපත්පවුරේ ලියූ ගීය සැබැවින් ම

ශාංගාරය මතු කරවන ගීයක් ලෙසින් ප්‍රකටය. ඒ මෙසේ ය.

බෙයන්ද් තැගී බැලුමො රත්වනුත් අතුරෙන් ගීණ පිළි ලිගිලස් - කනක්ද අප ගිමබුක් හෝ අදහස :-

සීගිරි පර්වතයට තැගී බැලුවේ මු. රත්වත් ගැහැනුන් අතුරෙන් එකියක ලිගිල් වස්ත්‍රය විය. ඇය අපගේ සුන්දරයද? මම සිරිඳු අග්බොසිම් මෙය ලිමි.

මේ පිළිබඳ මහාචාර්ය අනුරාධ සෙනෙවිරත්න මහතා මෙසේ සඳහන් කරයි.

"කවියාගේ අදහස ප්‍රකාශ කිරීමට යොදගත් කවි සංකල්පය මේ ගීය කදිමට විදහා පායි. තමාගේ සුන්දරී නම් මේ ගීණ ලිගිල් වස්ත්‍රයෙන් සැරසුණ කනද? යනුවෙන් අසන පැණය මුළු ගීයේ ම රසය කැටි කළ තැනෙකි. සුදුසු යෙදුමකි. ශාංගාර රසය පොවමින් නතා ඇති මෙවැනි ගී වල සංඛ්‍යාව අධිකය."

(සිංහල ගී කාව්‍ය සංග්‍රහය - මහාචාර්ය අනුරාධ සෙනෙවිරත්න පි. 20)

සපුකසුම් සුරන් අතින් ගත් හෙළි ලබ යුත මනම තමහට තමස් මහස් නො මෙ බුණු අතියා (119 ගීය)

සුරතින් සපුමල් රැගත් එළලුවන් කාන්තාවක් මගේ හිත ඇ වෙත ම තබා ගන්නිය. එහෙත් මා සමග කතා නොකළාය. එය නොවටි.

සීගිරි බෙයදේ සීගිරි ලාලනියන් නිමිති කර ගෙනම මෙම සීගිරි ගී ලියා තැගී බැව් මහාචාර්ය විනී විනාරණ මහතා විසින් දරනු ලබන මතය වේ. පුරාණ කාලයේ දී භාරතයේ පැවති ගිරග්ග සමඵ්ඵ වැනි සමාජ උත්සව (ඒවා හුදෙක් සෘශ්‍රීකන්වය උදෙසා පැවැත්වේ) මෙම සීගිරි සංකීර්ණයෙහි පැවැත්වුණු බැව් ඔහු විසින් සීගිරි ගී නිදසුන් ලෙසින් දක්වමින් ම පැහැදිලි කරයි.

මේ ගීය පිළිබඳ වි.ජ.මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා මෙසේ සඳහන් කරයි.

"පෙම් ඉගි පළ කරන සපුමල් පෙන්වා මේ කත කවියාගේ හිත තමාවෙත තමිමා ගන්නිය. හිතිතක් තතු කරගන්නා නම් ඇගේ යුතුකම වත් තිබුණේ හිතවතා සමග පිය

නෙපුලක් මිමිතිමයි. කිවියාට තමන්ගේ පාඩුවේ ඉන්න ඉඩ නොදී ඔහු පොළඹවා ගෙන කතා නොකර සිටීම යුක්ති සහගත ද?

සීගිරි ගීවල ඇති ශාංගාරාත්මක ගී අතරින් තවත් ගීයක් මෙසේය. "තනපටි වෙළෑ සරග් මල් සිගි-ලස් නොවිලුක මත මති යළ බෙයන්ද්ගී රත්වනක් දිග්තෙන්"

සීගිරියෙහි රත්වත් දිගැසියක් තම තනපට අද්දර වර්ණවත් මල් සීතල කොට තබාගෙන සිටිනු දුටු විට මගේ සිත කැළඹිණි.

සීගිරියේ කවිහු ව්‍යංගාර්ථය ම අගය කලෝ ය. කවියේ උසස්කම එයම බව ඔව්හු දැඩුවෝය. ගැහැණුන්ගේ කය සීතලය. ළය මඩල සීතලය. එහෙත් තනපට අද්දර මල් සීතල කොට රැඳවූයේ කුමක් තිසා ද ඔවුන්ගේ හද උනුවන සුළුතම සිහිල් කිරීම අවශ්‍ය තිසාය. මලින් තනපට තවත් පියකරු විය. ඇය ලෙහෙසියෙන් තැමෙන කෙනෙකු ද නොවන රහය."

(සිංහල ගී කාව්‍ය සංග්‍රහය පි. 22)

සීගිරි ලාලනියන් පිළිබඳව පමණක් මේ සීගිරි ගී ලියා තැගී බැව් සඳහන් කරන වි.ජ.මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා මෙසේ ද සඳහන් කරයි.

393 වන ගීය විද්‍යමාන චිත්‍ර ඇසුරින් පැහැදිලි කළ නොගෙන පුවතක් හෙළි කරයි.

කරස් ලබු පෙ (රෙ) ටි පියහටි ගැන්දුවී සන්ද්හස නොමො ම සැ (දී) අ ගමත් මහ-ජන් එල්බ මල්කඩගන (393 ගීය)

එක් කාන්තාවක් සංගීත භාණ්ඩයක් වාදනය කරන මාගේ පෙම්වතා සතුටු කරන අදහසින් ඉදිරියට ආවාය. එය දුටු කිවියා පෙරට ගොස් ඇ තමා කෙරෙහි ආකර්ෂණය කරවා ගන්නාය. ඒ පමණක් නොව කිවියා ඇයට පිරිනැමූ මල් පොකුර ද මි පිළිගන්නා ය.

(සීගිරි ගී සිරි පි. 86) තවත් ඉතා ප්‍රකට සීගිරි ගීයක් මෙසේ ය.

නිල් කට්ටොල් මලෙක ඇවුණු වැටි කොල් මල්සෙසී සැන්දු ගැ සිහි වෙන්තෙස් මහනෙල් වනක්හසී රත්වත් හුත්

නිල්වත් හා රත්වත් සීගිරි ලාලනියන් ගැන සීගිරි කවියෙක් ලියූ ඒ ගීය නිල් කට්ටොල් මලක ඇමුණු වැටකොළ මලක් යැයි සඳහන් කරයි. සංස්කෘත කාව්‍යවල වැටකොළ මල් පිළිබඳ සඳහන් නොවේ. එමෙන්ම කට්ටොල් මල් ගැන ද සඳහන් නැත. මේ අනුව මෙම කවිය පමණක් නොව බොහෝ සීගිරි ගී සංස්කෘත කාව්‍යලංකාර වලින් මිදුණු දේශීය කවිත්වය හා ප්‍රතිභා ශක්තියක් හෙළි කරන බැව් විද්වතුන්ගේ පොදු මතයකි.

සීගිරි කැටපත් පවුරේ ලියන ලද ගී රැස දුටු සීගිරි කවියෙක් මෙසේ සීගිරි ගීයක් එම කැටපත් පවුරේ ලියා ඇත. ඒ ගීය මෙසේය.

බුදුල්මි සියොවැ ඇම සීගිරි බැලීම බැලු බැලු බොහො ජනා ගී ලියෙත් නොලීම

රිතකට තැනී තිසා මෙය ගීයක් ලෙසට සැළකීමට මහාචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන සූරිතු කුමති නොවීය. එහෙත් එයින් කවියාගේ කවිත්වය තම ප්‍රකට වන බව කිව යුතුය. ඔහු ගීයක්-නොලියන බව කියා ඇත්තේය. එහෙත් ඔහු ගීයක් ලියා ඇත. මේ තිසා ඒ බුදුල්මේ නිර්මාණය සුවිශේෂිත වූවකි.

සීගිරිය තැරඹූ සීගිරි ලාලනියන් දුටු තවත් සීගිරි කවියෙක් මෙසේ කැටපත් පවුර රසවත් කරයි.

සී රජු සසස සිරි තැබූ මුළුලොව පැතිරී නිලුපුල් ඇසුත් අසිරි බැලුවො සිරිගිරි (205 ගීය)

අදහස :- මුළු ලොවෙහි පතල යසස ද සිරියද ඇති සිංහරාජයා ද නිලුපුල් ඇස් ඇතියවුන්ද සීගිරියේ දී බැලුවෙමු.

බොදු සමය හා බැඳුණු දර්ශනික අදහස් ද සීගිරි ගීවල දක්නට ලැබේ. මේ එවැන්නකි.

සසර කතර බව මිනිස් පිය නොසු-ලබා බව නොකිසි වි ජන්තහුත් ඇති අසතු නොවන තැසෙන්නට කණ්තමිලිමි. (99 ගීය)

සංසාරය කාන්තාරයක් (දුෂ්කර ගමනක්) බවද මනුෂ්‍ය ආත්ම භාවයක් ලබා ගැනීම දුර්ලභ දෙයක් බව ද දන්නා අය වුවද (ඔවුහු) විනාශයට පත් නොවන්නට අවශ්‍ය නම් (මේ කාන්තාවන් කෙරෙහි) ආසක්ත නොවන්නාහ.

කාව්‍යාලංකාර පිළිබඳව හෙවත් කාව්‍ය රචනය කාව්‍යයක තිබිය යුතු ව්‍යංගාර්ථ පිළිබඳව ද කියැවෙන විචාරාත්මක ගීයක්යැයි කිවහැකි සීගිරි ගීයක් ද හමු වී ඇත. මෙයින් කවියා මා වාර්තාකරුවෙක් නොවන බව ඔහු සඳහන් කරයි. කවියකත් වාර්තාවකත් වෙනසක් ඇත. කවිය මගින් කියියම් වමන්කාරයක් සිත තුළ ඇති කරවයි. වාර්තාවකින් කෙරෙන්නේ විස්තර කිරීමක් පමණි. සීගිරි කවියා මෙසේ සඳහන් කරන්නේ සීගිරි කැටපත් පවුරේ ම ඇති ගීයක් ගැන විය යුතු ය.

මෙගෙන්නමට සිතිජු කෙනෙක් ද එකවෙක් හින්දෙලී

මෙබෙදුවලී නොතිස්ගී බලන දක්න සෙ ගෙහී

(492)

මේ ගීයෙන් අදහස් වන්නේ බලන විට දක්නට ලැබෙන දේම වර්ණනා කිරීම වාර්තා කිරීමක් බවය. එය තියම කවියක් නොවන බව ද එයින් කියැවේ. මෙයද එකල කාව්‍යය පිළිබඳව සීගිරි කවීන් තුළ පැවති විද්වත් මතයන් ප්‍රකාශ කෙරේ. සංස්කෘත සාහිත්‍යයෙහි අලංකාරවාදීහු පවා මේ මතය ඔවුන්ගේ ග්‍රන්ථයන් සඳහන් කර ඇත.

“දහවන සියවසට පෙර අපේ ජනනාවගේ හැගීම් අදහස් උදහස් සිරිත්විරිත් කල්පනා නම් ගොත් ගම්දතවි පදවි තාතාත්තර, රූචිකත්වය, භාෂා ලක්ෂණ ආදී දැනුම් සම්භාරයක් දෙස එබී බලන්නට විවර කරදුන් දෙරටුවක් බඳුය.

සීගිරි ගී සාහිත්‍යය. සීගිරි ගීයන් සීගිරි විතුන් අතර අන්‍යෝන්‍ය සබඳතාවයක් ඇතත් චිත්‍රය නිහඬසේයා පටයක් හා සමවන අතර ගීය එද සමාජයේ අනෙක විධ පැතිකඩ තිරුපනය කොට දක්වන ජංගම කථානාද සිතමාපටයක් වැනිය.

මේ අමිල ජාතික වස්තුව රැකෙන්නේ සීගිරි පර්වතය ආශ්‍රිත වූ සීගිරි ලලනාවන්ගේ සිත්තම් සීගිරි වාස්තු විද්‍යාත්මක නිර්මාණ ජල හා ශිලා උද්‍යාන රැකුණොත් පමණි. ඒවා අපේ අතීත මුතුන්මිත්තත් විසින් රැකගෙනවිත් අද අපේ දෝතට භාරදී ඇත. ඒනිසා මේ පරපුරේ අපගේ යුතුකම වන්නේ ඒවා තව තවත් සංරක්ෂිත කර අනාගත පරපුරට භාරදීම හා සුරැකීමය. □